

เสริมทักษะพื้นฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๑
ชุด อ่านคล่อง เขียนได้ ใช้เป็น เล่ม ๖

บทเรียน ของหมาป่า

โดย ชิตี ศรีสุวรรณ

คำนำ

หนังสือชุด เสริมทักษะพื้นฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๑ ชุด อ่านคล่อง เขียนได้ ใช้เป็น นี้ พัฒนามาจากชุด ผูกเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยด้วย นิทาน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๑ ซึ่งพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยในฉบับปรับปรุงใหม่นี้ ได้เพิ่มเติมเนื้อหาและแบบฝึกหัด พร้อมภาพประกอบสีสวยงามทั้งเล่ม เป็นนวัตกรรมสำหรับ เสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนด้านภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ ๕ สาระด้วยกัน คือ

สาระที่ ๑ การอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

หนังสือชุดนี้ ผู้เขียนมุ่งหวังให้เป็นแบบอย่างในการผลิตนวัตกรรมเพื่อการสอนสำหรับ ครู – อาจารย์ หรือผู้ปกครองนำไปสอนซ่อมเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยให้กับลูกหลานได้ เพราะ มีเนื้อหาสาระและแบบฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ครบทั้ง ๕ สาระ เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย บุคลิกภาพ รวมถึงทักษะด้านต่างๆ เช่น ทักษะทางสังคม จริยธรรม คุณธรรม อีกทั้ง ค่านิยมอันดีงาม ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด เพราะมีการบูรณาการ ในกลุ่มสาระเดียวกันนำไปสู่กลุ่มสาระอื่นๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น การสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่นเป็นไปตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความต้องการทางสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และเป็นผู้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ขณะเดียวกันก็ทำให้ สังคมเป็นสุขด้วย

สำนักพิมพ์สภาพรblick

จากผู้เขียนถึงครูผู้สอนและผู้ปกครอง

การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นพื้นฐานสู่การที่จะเรียนรู้กลุ่มสาระอื่นๆ หากผู้เรียนไม่มีทักษะการใช้ภาษาไทยแล้ว จะเกิดปัญหาต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างยิ่ง จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องคิดค้นสื่อหรือนวัตกรรมต่างๆ เข้ามาช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น แนวทางการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยนิทานเป็นหนทางหนึ่งที่ครูผู้สอนและผู้ปกครองจะช่วยให้ลูกศิษย์หรือลูกหลานได้ฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด การดู การอ่าน และการเขียน เพราะนิทานให้ความบันเทิง ความสนุกสนาน และแฝงไว้ด้วยข้อคิด คุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม หล่อหลอมจิตใจให้ผู้เรียนเป็นคนดี

หนังสือชุด เสริมทักษะพื้นฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ ๑ ชุด อ่านคล่อง เขียนได้ ใช้เป็น เหมาะที่ผู้ปกครองจะมีไว้ให้ลูกหลานได้อ่าน เพื่อสาระบันเทิง และทำกิจกรรมท้ายเล่ม เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วจากในโรงเรียน บุตรหลานของท่านจะได้ใช้เวลาว่างสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยให้เกิดทักษะและเข้าใจในการเรียนรู้ภาษาไทยยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอขอบคุณครู - อาจารย์ผู้สอน และผู้ปกครองที่มองเห็นประโยชน์ของชุดฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยนี้ และได้นำไปใช้กับศิษย์และลูกหลาน เพื่อดำรงไว้ซึ่งภาษาไทยอันเป็นมรดกของชาติไทยเราตลอดไป

ด้วยความขอบคุณยิ่ง
โชติ ศรีสุวรรณ

บทเรียนของหมาป่า

กาลครั้งหนึ่ง มีหมาป่าตัวหนึ่ง มันประกาศให้พวกสัตว์ต่างๆ รู้กันทั่วว่า มันเป็นเจ้าของสัตว์ป่า เพราะสามารถหยั่งรู้दिินฟ้า สามารถคุ้มครองอันตรายอันจะเกิดขึ้นกับพวกสัตว์ได้ สัตว์ป่าแทบทุกตัวต่างหลงเชื่อ ยอมอยู่ในโอวาทของหมาป่า บรรดาสัตว์ในป่าแถวนั้น ส่วนมากต่างหลงเชื่อเข้าไปเป็นสมัครพรรคพวก ยอมให้หมาป่าหลอกล่อใช้ให้หาอาหารมาให้มันกิน และทำทุกสิ่งทุกอย่างแล้วแต่หมาป่าจะบัญชา

“เฮ้ย! พวกกวาง วันนี้พวกเจ้าช่วยทำความสะอาดถ้ำที่อยู่ของข้า ทำให้สะอาดที่สุด” หมาป่ายืนอยู่บนแท่นหินหน้าถ้ำที่อยู่ ตะโกนบอกฝูงกวางขณะเดินผ่าน

“ได้ครับ เจ้านาย” กวางตัวผู้หัวหน้าฝูงรับคำ จากนั้นฝูงกวางก็แยกย้ายกันเข้าไปทำความสะอาดภายในถ้ำที่อยู่ของหมาป่า

มีกระต่ายป่าตัวหนึ่ง ที่ไม่ยอมเป็นทาสรับใช้หมาป่าผู้ประกาศตนว่าหยั่งรู้दिินฟ้า มันพยายามหลีกเลี่ยงที่จะไม่ผ่านมาทางที่อยู่หมาป่า

แต่บังเอิญวันหนึ่ง กระต่ายป่ามีธุระผ่านมาทางหน้าถ้ำหมาป่า ก็ได้พบหมาป่ายืนตระหง่านอยู่บนแท่นหิน โดยมีบรรดาสัตว์ป่าต่างๆ จำพวก กวาง หมูป่า กระรอก กระแต นกยูง เต่าภูเขา ยืนเรียงรายคอยรับใช้อยู่

“เฮ้ย!” หมาป่าทวาดเหมือนทุกครั้งที่มีมันจะพูดกับสัตว์ตัวใด มันคิดว่า การเริ่มพูดด้วยการทวาดเช่นนี้ ทำให้มันดูเหมือนมีอำนาจเหนือใครๆ

“เจ้ากระต่าย เอ็งไม่เคยมารับใช้ข้าเลย วันนี้รีบไปหาอาหารมาให้ข้ากินเร็วที่สุด ข้ากำลังหิวอยู่ทีเดียวน”

“ข้าทำอย่างที่เจ้าต้องการไม่ได้หรอก ในเมื่อเจ้ามีบริวารมากมาย ทำไมไม่ใช้พวกเขา ข้าจะรีบกลับที่พัก ผูกมัดดาบอกข้าเมื่อสักครู่ที่ ตอนบ่ายจะมีฝนตกหนัก และมีพายุด้วย”

หมาป่าได้ฟังดังนั้นก็หัวเราะเยาะขึ้นด้วยเสียงอันทด

“เอ็งเชื่อพวกมดปลวกตัวกระจ้อยร่อย ปัญญาอ่อนพวกนั้นรี ข้านี้แหละคือผู้ยังรู้ดินฟ้า พายุฝนที่ไหนจะมาตกในฤดูแล้งอย่างนี้ ใช่ไหมพวกเรา” ตอนท้ายหมาป่าหันไปทางบริวาร ก็มีเสียงตอบรับอึ้งคะนึงขึ้นอย่างเออใจ

“ใช่ ใช่ เจ้านาย ฝนที่ไหนจะตกช่วงแล้ง
อย่างนี้” หัวหน้ากวางรับคำอย่างเอาใจ

“ก็แล้วแต่พวกเจ้าจะเชื่อ แต่ข้าจะกลับ
ที่พัก หาที่หลบภัยเสียก่อน” กระต่ายป่าบอก

“เอ็งจะไปไม่ได้ ยังไม่มีอาหารให้ข้ากินเลย” หมาป่าแน่นเสียง พลาจ
คำราม

“ข้าไม่ใช่ทาสรับใช้เจ้า” พุดจบกระต่ายก็ใช้ความรวดเร็ววิ่งหนีออก
ไปจากที่นั่น แม้หมาป่าจะบังคับให้เจ้าเต่าป่าวิ่งตามจับมาให้ได้ก็ไม่ทันเสีย
แล้ว

“โอ้ย โอ้ย ข้าไม่เคยวิ่งเร็วอย่างนี้ เหนื่อยเหลือเกิน” เต่าป่าอ้าปาก
พะงาบๆ ระบายอากาศทางปากหายใจด้วยความเหนื่อย ที่ถูกเจ้านาย
หมาป่าบังคับให้วิ่งสุดฝีเท้า

“พวกกวาง ไปตามจับกระต่ายมาให้ข้า” คราวนี้หมาป่าหันไปทางฝูง
กวาง ไม่ทันจะจบคำ ฝูงกวางก็วิ่งพรวดตามจับกระต่ายป่า แต่ก็มองไม่เห็น
กระต่ายป่าเสียแล้ว

เวลานั้นเป็นเวลาบ่ายตะวันตกล้อยต่ำ อากาศเริ่มมืดมัว เบื้องบนมี
เมฆดำทะมึนลอยต่ำลงมาเหนือป่าใหญ่ ลมเริ่มพัดแรงขึ้นจนต้นไม้กิ่งไม้
เอนหลู่

“เจ้านาย ฝนจะตก พายุจะมาแล้ว หลบเข้าหาที่กำบังเถอะ” หัวหน้
กวางร้องบอก

“พวกเอ็งจะหนีไปจากข้าไม่ได้ ฝนพายุที่ไหนจะมาตอนนี้ เดี่ยวข้าจะทำให้มันหายเดี๋ยวนี้” เจ้าหมาป่าร้องบอก พลังแห่งหน้าสงส์เสียงหอนโหยหวน มันกำลังท่องมนตร์ห้ามฝนห้ามพายุ เพื่อประกาศศักดาว่ามีอำนาจเหนือฟ้าฝนเหนือธรรมชาติทั้งปวง

แต่ฟ้าฝนไม่เป็นอย่างที่หมาป่าต้องการเสียแล้ว ทั้งฝนและลมพายุกระหน่ำลงมาราวกับฟ้ารั่วขาดหลุดจากกัน ผุ่งกวางวิ่งหนีน้ำเตลิดไปทุกทิศทาง หมาป่าถูกพายุลมหอบตกจากแท่นหิน แล้วถูกกระแสน้ำป่าพัดหายลับไปกับสายน้ำที่เชี่ยวกราก

เวลาผ่านไป จนกระทั่งฝนและพายุสงบลง กระต่ายป่าออกจากที่หลบภัย มันเห็นร่างหมาป่าอวดดีถูกกระแสน้ำพัดร่างไร้ชีวิตมาติดอยู่กับซอกหินใกล้ๆ ลำธาร และมีร่างกวางบางตัวที่วิ่งหาที่หลบภัยไม่ทัน ถูกน้ำพัดและจมน้ำตาย เต่าป่า นกยูง และกวางป่าบางตัวโชคดีที่ยังรอดชีวิตต่างมายืนมองร่างหมาป่าผู้อวดดีว่ายังรู้ดินฟ้า

“นี่แหละ เขาเรียกว่าความอวดดี ถ้าหาที่หลบซ่อนก่อนพายุจะเกิดคงไม่เป็นอย่างนี้” กระต่ายป่าพูดกับเต่าป่า นกยูง และผุ่งกวาง ที่รอดตายจากพายุฝน

